

Publicerad 2012-09-14 12:04 av Stefan Viljehammar

FLICKAN I GRANNHUSET

Sjaletten på i flygande fläng
bjällror runt benet
hunden stretar.

Flickan i grannhuset ler
själv dras jag med
i en gnolande sång
ett klingande skratt
så annalkande höst
blir ljus och klar.

Flickan i grannhuset
är havet
bedårande vackert
förrädisk
sång av sirén.

Jag ett förortsbarn
cement och betongbarn
har också havsförväntan
när jag ser
flickan i grannhuset
tänds en längtan.

Upptäcktsfärd
nyfikenhet
i landet där jag bor
i livet jag beträder
i folk jag möter
i relationer jag får
i kärlek jag begår
i ömhet jag trår.

Se på mig flicka
i grannhuset
se på mina tomma händer
på mitt öppna hjärta
se in i mina ögon.
Ser du en glädje

innanför åldersrynkor?
Ser du mitt sjungande hjärta
en fast tillförsikt
trots yttre moras?

Vill ge dig hopp
flicka i grannhuset
hopp om frid
mitt i världens kris.
En tabula rasa
och palett med
varma färger
och doft av hav.
Och hav
att simma i...

Flicka i grannhuset
du från maror skall vara fri.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Stefan Viljehammar med Poeter.se id #30959 innehar upphovsrätten